

[Anna Westergaard.]

mange af de indleverede genstande der ikke er blevet tilbageleveret til ejerne og altså bortsolgt.

Ændringen vedrørende letfordærlige varer, der ifølge lovforslagets § 5 kan bortselges omgående, er også nødvendig. Det ville her være af interesse at få oplyst, under hvilken form og kontrol det underhåndssalg finder sted.

I lovforslagets § 2, stk. 3, foreskrives, at meddelelse om fundet skal optages i „et eller flere“ af de på stedet mest udbredte dagblade. I det gamle patent stod: i adressekontorets tidender og ved plakat, opslået på rådhuset. Den nye affattelse kunne efter min mening tænkes at give rum for nogen vilkårlighed, og det ville måske være overvejelse værd at udvide bestemmelseerne til at gælde alle stedlige dagblade.

I bemærkningerne til § 3 anføres, at der „almindeligvis“ — almindeligvis — ikke betales vederlag for opbevaring af hittegods. Man må vel her forudsætte, at der med nyordningen bliver gennemført ensartede regler på dette område, så at der ikke skal betales vederlag for opbevaringen nogen steder, idet genstande, hvis opbevaring er forbundet med uforholdsmæssig store omkostninger, ifølge § 5, stk. 1, kan bortselges straks og endda underhånden.

Om findelønnen, der i det gamle patent kaldes „en liden douceur“, som fastsættes — for at „undgå uorden, underslæb og disputer“ — af politimesteren efter „værdien“ og „omstændighederne“, vil, jfr. bemærkningerne til § 6, justitsministeriet fastsætte nærmere forskrifter for politiet. Om denne side af sagen skal jeg blot her bemærke, at det virker forbavsende, når det af bemærkningerne fremgår, at Københavns politi ikke fastsætter findeløn bl. a. for cykler, trækvogne og motorkøretøjer. Hvis dette skal forstås således, at der ikke ydes findeløn for disse genstande, forekommer det egentlig lige hårdt nok, at folk skal slæbe cykler og trækvogne til politiet eller ejeren uden at have krav på nogen som helst godtgørelse for tid og ulejlighed. Det er forøvrigt meget lidt egnet til at stimulere lysten til at modvirke eller råde bod på de mange ubehagelige og irriterende cykletyverier.

I § 7 foreskrives, at visse beløb, der fremkommer ved bortsalg af ikke tilbageleverede genstande, skal tilfalde politikassen, i København statskassen. At beløbene tilfalder statskassen er ligetil, men hvorfor ikke statskassen overalt? Hvad er egentlig politikassen, og hvad anvendes dens midler til?

Overhovedet synes jeg, det må være et spørgsmål, om det er noget godt princip, at politiet — altså her gennem politikassen — får en vis økonomisk interesse i de ikke tilbageleverede ting.

Bemærkningerne til lovforslaget er meget fyldige og instruktive — på visse punkter endog så fyldige, at de virker som et nødvendigt supplement til loven. Det gælder § 1, stk. 4 og 6, § 3, stk. 2, § 4, stk. 6, og § 7, stk. 2.

Det er i § 8 i lovforslaget bestemt, at justitsministeren træffer de nærmere bestemmelser vedrørende lovens gennemførelse, og det anføres i bemærkningerne, at der navnlig vil blive brug for nærmere administrative bestemmelser vedrørende politiets pligt til at søge fastslået, hvem indleveret hittegods tilhører, om opbevaringen af hittegods, om bekendtgørelse af fundet og fastsættelse af findeløn. Det vil dog vist nok være nødvendigt, at der foruden disse administrative bestemmelser fra ministeriet gives en fyldig vejledning med retningslinier svarende til den del af bemærkningerne til lovforslaget, som direkte forklarer og på væsentlige punkter uddyber og supplerer selve teksten, eller at man måske, som af den ærede ordfører for socialdemokratiet (Ingeborg Hansen) anført, optager dele af det i bemærkningerne anførte i selve lovteksten. Lovforslaget er jo kort og klart, men lige ved at være lidt for kort og klart.

Lovforslaget vil nu formentlig gå i udvalg, og i dette udvalg vil det også være muligt at få nærmere oplysninger om det nuværende arrangement med hensyn til den praktiske udførelse i by og på land af hele systemet, der jo har givet anledning til visse klager.

Jeg skal med disse bemærkninger tilsige mit partis medvirken til en velvillig og hurtig behandling af det foreliggende lovforslag.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg takker de ærede ordførere for den velvillige holdning, de har indtaget overfor lovforslaget. Jeg var forberedt på, at det — således som det nu også viser sig — ville blive krævet undergivet en udvalgsbehandling. En væsentlig del af de bemærkninger, som er fremsat her i dag, egner sig jo netop særlig til nærmere uddybning i et udvalg, og jeg skal derfor her kun opholde mig ved nogle ganske enkelte ting.

De fleste af ordførerne har været inde på spørgsmålet om opbevaringsfristen. Det behøver ikke at være nogen hemmelighed, at justitsministeriet ved lovforslagets udarbejdelse oprindeligt havde tænkt sig at